

[Finansministeren.]

rører det af handelsministeren fremsatte lovforslag, hvilket ikke kan siges at være tilfældet med de 2 andre.

Det kan naturligvis gøres til genstand for et skøn, hvorvidt det er nødvendigt at forhøje loftet fra 500 mill. kr. til 600 eller 700 mill. kr., men det afgørende er jo, at lige meget om man sætter loftet til 600 mill. kr. eller 700 mill. kr., må man administrere loven efter de ansøgninger, der kommer ind. Sætter man kun beløbet til 600 mill. kr., kan man risikere ikke i sommerens løb at kunne give tilbud og derigennem støtte og stimulere dansk industrieksport og anden eksport i øvrigt, og jeg må undre mig meget over, selv om jeg ikke har været med i hele behandlingen af sagen, at man fra oppositionens side har villet sætte ind på dette punkt. Argumentationen om, hvor meget der effektivt stilles garanti for, har intet med sagen at gøre. Det drejer sig om, hvor vid en hjemmel man har til at give tilbud til eksporten, og det vil vanskeliggøre administrationen meget, hvis der ikke gives det her foreslåede spillerum.

Med hensyn til den anden ændring var det ærede medlem hr. Weikop inde på, at jeg allerede havde bedt handelsministeren om at prøve at holde udgiften i henhold til lovens § 6, 1. punktum, nede på 800 000 kr., og det ærede medlem benyttede dette som argument for, at så måtte det kunne gøres endnu bedre, man måtte kunne komme ned på 500 000 kr. Jeg takker naturligvis det ærede medlem for denne omsorg, men allerede af den grund, at der allerede er disponeret for over 600 000 kr. for indeværende år, er det ikke muligt at gå så langt ned.

I øvrigt forstår jeg vedrørende den tredje ændring, at det ærede medlem hr. Foged ved første behandling har givet udtryk for, at denne långivning burde udskilles af denne lov og behandles i et særligt lovforslag. Hvis det er rigtigt, er der udvikling i tingene, for nu foreslår det ærede medlem, at hele långivningen skal falde væk. Hvad mon det ærede medlem ville have sagt, hvis vi havde haft en lånelovgivning for landbruget og så havde handlet på samme måde, hvis vi, medens et sådant spørgsmål behandlede i et udvalg, og få måneder før dette skulle afgive betænkning, var kommet og havde sagt, at nu skulle denne lovgivning

falde væk? Jeg tror, det ærede medlem ville nære store betænkeligheder ved en sådan fremgangsmåde, og derfor må jeg undre mig over, at det ærede medlem og hans parti har foreslået de her nævnte tre ændringer.

Foged: Den højtærede finansminister undrer sig nu over, at jeg ved første behandling udtalte, at vi bad om at få den del af loven, der omhandler lånevirkksomheden, udskilt som en særlig lov. Jeg gav dengang ikke udtryk for, at vi, hvis det blev tilfældet, ville stemme for en sådan lov, tværtimod. Jeg sagde til den højtærede handelsminister — men det kan den højtærede finansminister måske ikke vide — at hvis den blev skilt ud på den måde, kunne der være tale om forhandling med venstre, fordi eksportkreditordningen havde en stor goodwill hos os, men at det samme ikke var tilfældet med den udlånsvirksomhed, der her var tale om. Hvis loven således blev delt op og vi fik to lovforslag, ville mit parti stille sig meget positivt til det ene, men særdeles negativt til det andet. Der er altså ikke sket nogen ændring i min og mit partis stilling.

Det ærede medlem hr. Niels Andersen giver udtryk for, at disse ændringer kun er foreslået, fordi vi er i opposition. Er man i opposition, siger det ærede medlem, må man lave om på det. Mon ikke det er lidt for billigt sagt af et æret medlem af retsforbundet? Man kunne vist godt vende det om med hensyn til statslånene og sige: er man medlem af regeringen, eller er man ikke medlem af regeringen? Når retsforbundet er uden for regeringssamarbejdet, er dets medlemmer meget betænkelige og tilbageholdende, hvor det drejer sig om statslån; men så snart man er med i regeringssamarbejdet, sluger man, hvad der kommer, hvad enten det er statslån eller andet inden for det statslige område. Jeg tror ikke, det ærede medlem skal tale om oppositionens mærkelige stilling. Det er retsforbundets mærkelige stilling i regeringssamarbejdet, der forbavser os andre.

Weikop: Jeg er naturligvis enig med den højtærede finansminister i, at det altid kan bero på et skøn, hvor store beløb der skal stilles til rådighed. Men når nu det ærede